

Dansplan Sverige 19 mars

WORKSHOP PASS 1

TEMA: Arrangörskap/publiken

Deltagare i gruppen: Linda Wiklund, Sofia Castro, Peter Sunesson, Elin Hedin, My Johansson, Åsa Edgren, Magnus Nordberg, William, Jonny Berg

a) Gemensam inflygning utifrån temat:

Vad är nuläget? Hur ser arrangörsledet ut idag? Vilka arenor finns? Lokalt, regionalt. (Dans)publiken - vilka är de idag?

Vad har blivit bra och varför? Arrangörsskap / Publik

Vad har blivit mindre bra och varför? Arrangörsskap / Publik

Arrangörsskapet var modigare för 5-6 år sedan. De mindre arrangörerna var modigare, lyckades hitta en publik. Många konstnärer jobbade mer med involvering av publiken, upplösning av rummet och hade därmed bättre kontakt med publiken. Nu har arrangörsskapet blivit försiktigare, man chansar mindre på frilansande koreografer.

Idag finns samtidigt fler stilar och uttryck idag hos arrangörer. Det är också en större bredd på publiken idag.

Förr såldes föreställningar direkt till varje arrangör, nu presenteras föreställningar genom Dns, regionteatrar etc vilket ger mer ekonomi till dansområdet. Men - prissättningen gör det svårt att som fri utövare komma ut och tävla i pris med mer etablerade.

Frilansare har det tufft då verk spelas ett fåtal gånger sedan måste nya verk skapas igen vilket inte är hållbart. De har inte vanlig lön vilket också gör det tufft. Bättre med anställningar, längre arbetsperioder och längre livslängd för nyskapade verk.

b) Vad ser du som den viktigaste insatsen för utvecklingen av dansen idag inom temat? Hur kan arrangörsledet stärkas, var finns framtida arrangörer, vilka nya arenor för dans kan skapas, hur kan man stötta olika former av arrangörer?

Publiken: Hur möjliggöra för flera att ta del av dansen?

Vilka instanser kan ansvara för genomförandet?

1. Samproduktioner – där har man sin framtida turné. Samproducenter visar föreställningen för sin publik och när man går in och är med i hela processen är man mer engagerad. Spelperioderna förlängs om fler samproducenter i en produktion. Turnéerna blir längre och långsiktiga samarbeten gynnar alla = hållbart. Det blir en fördjupning i arbetet där också fler publikaktiviteter och danskunskapande kan genomföras. Diskussion måste till inom maktens strukturer och om fler och fler kommer till tals kommer man att vilja samproducera mer. Viktigt att också producera mindre samproduktioner för att ge "nya"/mindre kända koreografer en chans, inte bara de redan etablerade

2. Fler turnérande nätverk för produktioner "mellan B & U-nätverken och DnS". Se t ex Region Örebro som är på väg att starta ett turnénätverk.

3. Fler mindre scener i glesbygd och på mindre orter som rustas/utrustas mer/bättre för att kunna ta emot gästspel och ev residens. Men också att föreställningar med lägre tekniska krav produceras eller anpassas utifrån befintlig produktion.

4. Förstärkning av medel till arrangörer som arrangerar på mindre orter/mindre scener: Riksteaterföreningar/ Musik- och Teaterföreningar (kommunalt stöd, subventioner), konstnärer själva (konstnärslön? Arrangörsstöd?), andra arrangerande föreningar, institutioner

5. Återupptagande av repertoar. Kan ske genom samproduktion. Hållbart.

6. Fler arrangörer i alla städer

WORKSHOP PASS 2

TEMA: Arrangörskap/publiken

Deltagare i gruppen: Linda Wiklund, Birgit Berndt, Aurora Westfelt, Jonas Elverstig, Annika Ostwald, Jenny Månström, Annika Wassén, Cyntia Botello, Challa Gustavsson

a) Gemensam inflygning utifrån temat:

Vad är nuläget? Hur ser arrangörsledet ut idag? Vilka arenor finns? Lokalt, regionalt. (Dans)publiken - vilka är de idag?

Vad har blivit bra och varför? Arrangörsskap / Publik

Vad har blivit mindre bra och varför? Arrangörsskap / Publik

Arrangörer: Dans kommuniceras gentemot politiker då de behöver ”utbildas” för att arrangörsfältet ska stärkas.

Vi samproducerar och presenterar dans men det saknas en större mångfald i hur vi arrangerar. Besluten finns i flera led men endast en person fattar beslut per organisation. Viktigt att släppa in utövare mer, dela curatoruppdrag, lämna uppdrag till fler i fältet.

På vissa orter/i vissa regioner finns inga anpassade lokaler för dans och lokal kunskap är dålig både hos kommun och region. Teaterföreningar är up-and-coming arrangörer för dans, men problematiskt att befinna sig i en teaterkontext. Dansen passar bättre i konstkontext.

I t ex Skåne finns bra nätverk av riksteaterföreningar men inte många som arrangerar dans.

Det går fantastiskt bra om det inte kostar något, men annars inte. Bidraget för att arrangera dans ingår i scenkonstbidraget. Ett speciellt riktat arrangörsstöd för att arrangera dans behövs och att hitta andra platser och arrangörer (konst). Men – samarbeta med riksteaterföreningar för att sälja biljetter etc.

Publik: Dansen har den unga publiken i förhållande till teater och opera. Trycka på detta gentemot arrangörer och politiker.

Medskapande format finns med publik men delaktighet i olika publika format saknas.

Publiken vill känna sig delaktig. Publikfokusgrupper skapas på vissa håll för att skapa bred presentation och påverka utbudet från publikens sida. Men det är svårt att uppehålla långsiktig relation i dessa grupper.

En mer mångfacetterad publik önskas och mer mångfald i alla olika led i arrangörsskap och format.

Anpassade kommunikationsstrategier saknas i dans. Finns inte utrymme att jobba mer riktat.

b) Vad ser du som den viktigaste insatsen för utvecklingen av dansen idag inom

temat? Hur kan arrangörsledet stärkas, var finns framtida arrangörer, vilka nya arenor för dans kan skapas, hur kan man stötta olika former av arrangörer?

Publiken: Hur möjliggöra för flera att ta del av dansen?

Vilka instanser kan ansvara för genomförandet?

1. Publikutveckling: det behövs mer investering i arrangörsledet för publikutvecklingsinsatser då det nu är en mer klassisk kommunikation med publik. En del av dessa resurser bör också fördelas till konstnärerna. De arrangerar ofta själva och vet vilken publik de vill nå.
2. Arrangörer/scener: det finns ett glapp mellan producenter och arrangörer. T ex höga teknikkrav och det gäller även Riksteatern. Önskvärt att det finns två varianter av en produktion eller att regionen garanterar att det finns scener för dans som kan nyttjas.
3. Villkora statliga och regionala stöd till arrangörer: Stöd bör villkoras för att arrangera dans. En mångfald i arrangörsskapet ska också främjas. T ex arrangerar konstnärer och koreografer också själva. Publiken kan/ska också släppas in i processen. Konceptet arrangörsskap behöver förändras och vi kan vinna på att det är mer flexibelt, dvs att fler får plats i bidragssystemet. Också främja dansplattformar. Dansplats Skog, en fri scen, är det bästa exemplet för programläggning och det publika mötet. Generellt är det en avsaknad av fria scener utanför storstadsområdena. Bidrag och stöd är även ett kommunalt problem då de inte stöder fria scener/arrangörer utan förväntar sig att regeringen (först) ska ge bidrag, vilket blir en ond cirkel.
4. Samproduktion: speciellt viktigt för de som inte verkar i storstäder. Samproduktion ökar kompetens och förmerar pengar i regionerna. Kompanier och koreografer behöver då inte göra allt själva. Resurssmart, inte lika stor belastning på enskild producent, kostnader fördelas på fler och kvaliteten kan ökas. Produktioner får längre liv, längre turnéer, fler publikmöten, starkare konstnärsskap. Samproduktion handlar inte bara om att gå in med samproduktionsmedel och erbjuda residens utan det är också viktigt att våga visa mod. Se och komma ihåg detta när resurser fördelas. Så – ett villkorat uppdrag till arrangörer för att både arrangera och samproducera dans, då är det lättare att ta en högre risk.